

Landstingsflertal, der var stærkt ved Privilegier, som det næsten syntes umuligt at fjerne. Den Modstand, som vi finder det rigtigt at rejse mod overilede og efter vor Mening skadelige Foranstaltninger, som er gennemført med et lille bitte Flertal her i dette Ting, vil vi rejse, støttede paa et Landstingsflertal, som ikke er bygget paa Privilegier, men som er bygget paa den almindelige Stemmeret. Jeg for mit Vedkommende anser nu et saadant Landstingsflertal for stærkere end det, som det ærede Medlem Hr. Rode nævnte, det Landstingsflertal, der i sin Tid var bygget paa Privilegier. Men jeg gad vidst, hvad vi har et Tokammersystem til, hvad vi har et Landsting til, som vi efter vor Mening har bygget paa en langt solidere og bedre Grund end det tidligere, nemlig paa den almindelige Valgrets Grund, hvis det ikke netop er for at give Befolkningen Tid til at sunde sig med Hensyn til Forslag, der som Følge af specielle Situationer kan blive gennemført i det ene Ting med et ganske knebent Flertal. Hvis de ærede Medlemmer og den høje Regering kalder det for en paa Landstinget støttet Visnepolitik, svarer jeg dertil, at det er at bruge Landstinget efter den Mening, som ligger i Landstinget efter Grundloven, og hvis denne Mening ikke laa i Landstinget, vilde Grundloven være meningsløs ved at etablere et Tokammersystem. Og som bekendt er de Herrer paa den Side jo heller slet ikke bange for at bruge Landstinget imod Folketinget, naar det passer dem. Jeg har anført Eksempler derpaa med Hensyn til visse Told- og Militærspørgsmaal i sin Tid under Ministeriet Berntsen. Det ærede Medlem Hr. Kragh spurgte om, hvad de Radikale vilde gøre, hvis den Situation skulde indtræde, at der her i Tinget ved socialdemokratiske og konservative Stemmer blev vedtaget Krisetold, om de Radikale saa heller ikke vilde mene sig berettigede til at gaa imod det i Landstinget. Jeg ved ikke, om Svaret kommer, men jeg ved i hvert Tilfælde, at skal der svares, kan det ærede Parti for sin egen Skyld kun svare paa een Maade.

Med Hensyn til Regeringens Basis udtalte den højtærede Statsminister sig ogsaa særdeles fortrøstningsfuldt: der var ikke sket noget som helst, som kunde svække

denne Basis; dette, at en Fagforening havde meldt sig ud, naa, Herregud, det saa man saa ofte, den højtærede Statsminister kunde af sin rige Erfarings Væld øse Sneese af Tilfælde, hvor Fagforeninger havde meldt sig ud, og Fagforeninger havde meldt sig ind — det havde alt sammen ingenting at sige i politisk Henseende. Saaledes omtaler den højtærede Statsminister en politisk saa betydningsfuld Begivenhed — Ministeriet bygger jo paa Fagforeningerne, dets virkelige politiske Basis er Fagforeningsmagten her i Landet —, at den største og mægtigste Fagforening siger sig fra. Og den radikale Støtte! Ja, man kalder det det radikale Støtteparti — det vilde maaske være korrekte, om det tog Navneforandring efter et navnkundigt Forbillede og kaldte sig „Støtte-, ikke Styrkeparti“. De støtter, men styrker ikke! Men denne Støtte uden Styrke fandt den højtærede Statsminister saare god. Han gav sin gudhengivne Resignerthed Udtryk i de Ord: Man maa tage Vilkaarene, som de nu en Gang er, i det politiske Liv. Ja, ja, det maa man jo ganske sikkert, ogsaa det Vilkaar at arbejde med et Parti, som paa ganske afgørende Punkter enten forkaster Regeringens Forslag eller kun antager dem efter en fuldstændig Gennemarbejdning, en Gennemarbejdning, der gaar ind til Marven af dem og i øvrigt ikke lader nogen Lejlighed gaa forbi til endogsaa gennem Partiets Hovedorgan her i København at fremstille Regeringen i ikke alene et lidet flatterende, men ofte særdeles nedsettende Lys. Alt dette gør intet Indtryk paa den højtærede Minister (*Statsministeren*: [Stauning] : Nej!). Nej, han er en staalet Mand, og han sagde ogsaa, at der ikke er Tale om nogen Begyndelse til Enden, det har meget lange Udsigter endnu. Ja, det er for øvrigt det, jeg altid har sagt, jeg tror, at denne Regering vil lade sig byde alt, jeg tror, den vil lade sig byde at se sine Forslags dels forkrøblede, dels tilintetgjorte og at sidde uden i Virkeligheden at kunne udrette noget af nogen som helst Betydning, medens Vanskelighederne vokser op imod den — men den siger ligesom en bekendt fransk Marskal en Gang: Her er jeg, og her bliver jeg!

Pürschel: For ikke yderligere at op-
hidse de politiske Lidenskaber vil jeg til-